

Male skupščinske volitve se bodo očitno prav kmalu poslovile od naše politične prakse, saj je iz dosedanjih razprav o ustavnih spremembah mogoče zaznati, da bo tudi za vodstva skupščin tako DPS, kot tudi SIS v bodoče mandat izenačen z mandatom delegatskega sistema in naj bi izvoljeni potemtakem svojo funkcijo opravljali štiri leta skupaj.

in zakaj ne. Taka ocena bo nedvomno dragocen pripomoček tako SZDL kot tudi drugim v namerah po kakovostnejšem delegatskem odločanju.

Druga novost je v kandidacijskih konferencah, zlasti v temeljnih okoljih – teh naj ne bi sestavljali le člani delegacij, ampak bodo odprte za vse delavce in krajanje, ki bodo hoteli sodelovati in razpravljati o evi-

c) v skupščino SIS za področje socialnega varstva in zaposlovanja: predsednika skupščine

d) v skupnosti SPIZ: predsednika zbora delegatov v občini.

Nekateri so opazili, da med SIS ni stanovanjske skupnosti. Ta čas poteka akcija za ustanovitev ene same stanovanjske skup-

»MALIM« SKUPŠČINSKIM VOLITVAM NA POT

Toda ne glede na ustavne spremembe so pred nami druge vmesne delegatske volitve, na katerih bomo volili le vodstva skupščin in predsednika predsedstva SRS, ponekod pa bo seveda to priložnost tudi za nadomestne volitve. V socialistični zvezi je že stekel postopek priprave za volitve teh funkcij za naslednje dveletno mandatno obdobje. Vsa potrebna opravila za spomladanske volitve pa moramo izpeljati v skladu z veljavnimi predpisi, upoštevajoč tudi utemeljene zahteve o demokratizaciji in širini kandidacijskega postopka.

Čeprav bo predsedstvo občinske konference SZDL sprejelo sklep o predkandidacijskih in kandidacijskih opravilih za izvolitev individualnih funkcij, ki jim v letu 1988 poteče dveletni mandat šele 1. februarja, pa nas zavezujejo usmeritve in sklepi predsedstva republiške konference SZDL, ki predvidevajo v volilnih postopkih dve novosti, ki naj bi vnesli v volilne postopke nekaj svežega vetra.

Prva novost je v tem, da bodo organi skupščine pripravili oceno dela tako skupščin kot tudi nosilcev funkcij predvsem z vidika, kaj je posamezni funkcionar naredil oz. uresničil izmed svojih zamisli, česa pa ne

dentiranih možnih kandidatov za predsednika predsedstva SRS, vodstvo mestne in republiške skupščine ter skupščin SIS.

Pa ne samo to, pravila ravnanja omogočajo tudi predlaganje novih kandidatov poleg že evidentiranih. In če bodo ti novopredlagani dobili najmanj četrtinsko podporo vseh navzočih na kandidacijski konferenci, bodo uvrščeni na listo evidentiranih možnih kandidatov. Nadaljnji postopek bo seveda odvisen predvsem od soglasja predlaganega kandidata, saj brez takšnega soglasja nikogar ni moč uvrstiti na kandidatno listo. Pri tem pa moramo biti pozorni na to, ali je predlagan kandidat član delegacije za skupščino DPS ali skupščino posamezne SIS.

In koga bomo na spomladanskih volitvah volili oz. kdo je zajet v predkandidacijske in kandidacijske postopke? Predlog sklepa predsedstva OK SZDL določa:

a) v skupščino občine: predsednika in podpredsednika skupščine in predsednike zborov (ZD, KS in DPZ);

b) v skupščino SIS za področje zdravstva, kulture, raziskovalne dejavnosti, socialnega skrbstva, otroškega varstva, telesne kulture in izobraževanja: predsednika skupščine, predsednika zbora uporabnikov in predsednika zbora izvajalcev;

nosti v Ljubljani, zato je smiselno, da se podaljša mandat dosedanjim funkcionarjem v občini do preoblikovanja skupnosti.

Po predloženem sklepu predsedstva OK SZDL bo evidentiranje potekalo do 8. februarja letos (predloge za evidentiranje zbira KO za kadrovska vprašanja pri predsedstvu OK SZDL). Naslednja pomembna faza bodo temeljne kandidacijske konference, ki bodo razpravljale o vseh predlaganih kandidatih za skupščinske funkcije in o vseh predloženih kandidatih za skupščinske funkcije. Te konference bodo po rokavniku potekale v temeljnih okoljih (OZD in KS) od 17. 2. do 4. marca 1988, medtem ko bo občinska kandidacijska konferenca po vsej verjetnosti 15. marca.

V naslednji številki Naše skupnosti, ki bo izšla 17. februarja, bomo objavili gradivo za kandidacijske konference, to je spise predlaganih možnih kandidatov za nosilce individualnih funkcij v skupščini DPS in SIS na občinski, mestni in republiški ravni ter za predsednika predsedstva SRS, kar bo osnova in spodbuda za razprave na kandidacijskih konferencah.

BREDA PAPEŽ

Foto: SLAVKO G.

Kulturni uvodnik 1988

Listam knjigo, neki drugi časi...

Iščem uporabno idejo za uvodnik. Prav na dnu kupa papirja zagledam mapo, na kateri piše KULTURA. Nekaj beležk s sestankov, nekaj kulturniškega gradiva... Berem, toliko besed se ponavlja! Ne zveni praznično! Kulturnemu prazniku ne pristoji govorjenje o prireditvah brez gledalcev in poslušalcev, o krajevnih skupnostih in delovnih kolektivih brez kulturnih animatorjev, o nizki kulturni zavesti delovnih ljudi, o vprašanih kulture dela, o zelo tesnih materialnih okvirih, o prostorih, kadrih, pešcih zanesenjakov, o pevcu, ki mu vedno sreča laže...

Gledam in gledam papirje, bolj ko jih gledam, več je pred menoj LJUDI: srednješolski mentorici Saša in Helena, rdečelaso dekle, ki pomaga v kulturnem domu, sicer pa igra pri večki godbi, pa Ada in Milan, Piškurjev Srečko, Prle, Marjana, Cilka, Sopotnikov Janez, Metod, Zvezdana, Marinka, Moharjeva Mihaela... Veliko krasnih ljudi je v tej močlanski kulturi! Lep bi bil kulturni uvodnik, sestavljen samo iz imen predanih močlanskih kulturnikov... Urednik pričakuje nekaj drugega; prijazno povabilo – prijazen komentar.

Treba je ohraniti priporočeni prostor za KULTURNI UVODNIK na prvih straneh. Ta čas se ne spomnim, da bi še katera družbena dejavnost imela tak privilegij: biti na prvih straneh z uvodnikom!

Predstavljam si nekako, kako bi sestavil novoletni, pa mladinski, avnojski, prvomajski, borčevski uvodnik. Kaj pa močlanski kulturni uvodnik? Smo že v njem – v eni sapi naj bo povedano razmišljanje. Matjaž je pred dnevi ob »odprtem kulturnem dnevu« Ljubljanske kulturne skupnosti podpisoval svoja »Slovenska postna premisslejevanja«. Pred menoj je ta njegova knjiga s prijaznim posvetilom. Bom na liniji njegove ideološke teze iz neke njegove stiske, da je »resničen odnos politike do kulture – sprenevedav, podcenjujoč, kvečjemu okrasen? Veliko tega pri nas je žal dragocenejšega in pomembnejšega od kulture. Kaj pa uvodnik s Prešernovim portretom, njegovo kitico Zdravljice, pa kratek resolucijski stavek o kulturi, pa še morda nekaj o Cankarjevi Beli krizantemi?

TODA: urejena je spet Jelovškova kapela, kulturni spomenik Fužinski grad bahavo in izbirčno pričakuje kulturno tlenje, prebujajo se kulturni prostori v Štepanji vasi, precej novega so nabavili in vložili v naša kulturna društva, modernizirajo Mazovčevo knjižnico, končali smo obdobje ustanoviteljstva delovne organizacije Kulturni dom Španski borci...

Čestitamo, čestitamo!

Spet potrkajo problemi: »Morda bi brez nas ne bila kultura tako zanesenjaška, trdoživja, dragocena?«

Pustimo probleme.

»Kaj naj, mladci mi, povemo?« se iz težjih časov oglašajo Moškrič in njegovi prijatelji.

»Moči želimo silne, da bi postali zidarji, zidarji novega časa...«

Razmišljam. Kultura ni le praznično besedičenje, veliko več je kultura, za vse večne čase ostaja, tudi za težke čase, o katerih s preprostimi stihom razmišlja Moškrič:

»Kaj naj sinko, hčerka reče
svoji zlati mamici,
ki v očeh zakriva solze,
zato ker kruha v hiši ni?«

Listam knjigo, neki drugi časi. Dober mesec je tega, ko je občinska kulturna skupnost izdala knjigo: Jože Moškrič – PESMI. Pomagalo je združeno delo naše občine in tako smo zapisali v knjigo. Vemo, da je družbenoekonomski položaj knjige izjemno težak, da je izdati knjigo dolgotrajen in zapleten postopek...

Z Ladom sva se odločila, da ob novem letu s praznično čestitko podariva nekaterim aktivistom v DPO in v skupščinskih organih omenjeno knjigo. Rečeno – storjeno: potrkala sva na vrata: »Srečno – srečno! pa tale NAŠA knjiga ob voščilu!«

Razjasnjeni, veseli, hvaležni obrazi, NAŠI skupni obrazi!

Toliko radosti z eno knjigo!

Milijon takšnih knjig za slovenski kulturni praznik, vsaj stó za čudovite ljudi iz bodočega kulturnega uvodnika!

SREČKO ČOŽ

Počastimo slovenski kulturni praznik

Zveza kulturnih organizacij in kulturni dom Španski borci vabita na proslavo v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Proslava bo 8. februarja ob 18. uri v KD Španski borci.

3. FEBRUAR 1988
2. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXIX. LETNIK

SKUPNOST

glasilo SZDL ljubljana moste-polje

● MESTNA KONFERENCA SZDL IN SVET ZVEZE SINDIKATOV

Poziv delovnim organizacijam

Ljubljanske organizacije združenega dela so te dni prejele poziv mestne konference SZDL in svetne zveze sindikata, da bi ponovno pretehtali možnost pristopa k samoupravnemu sporazumu za izgradnjo ali dograditev 21 najnujnejših družbenih objektov v Ljubljani. Tiste pa, ki so samoupravni sporazum podpisali že lani, bodo pozvali, da obveznosti čimprej poravnajo, kajti razmere so kritične, doslej pa je k sporazumu pristopilo le okrog 53 odstotkov delavcev v združenem delu in vseh drugih, ki ustvarjajo dohodek.

Pred dobrim letom je v Ljubljani tekla razprava o tem, kaj storiti, da bi na področju družbenih dejavnosti mogli zadostiti vsaj nekaj najnujnejšim potrebam in ohraniti kolikor mogoče uravnotežni razvojni korak. Potrebe so bile zaokrožene na najnujnejše, da bi jih s skupnim združevanjem sredstev lahko uresničili. Tedaj je bila sprejeta vsestransko pretehtana odločitev za združevanje

sredstev s samoupravnim sporazumom v višini 0,5 odstotka od čistega dohodka po osnovi bruto osebnega dohodka. V delegatskih skupščinah je bilo dogovorjeno tudi, da bomo sredstva združevali na žiro račun 50100-780-10009 in da bo vsa strokovna, finančna in administrativna opravila opravljala že utečena služba III. samoprispevka. Na ta način bi zbrali le del potrebnih

sredstev za izvedbo programa, za preostali del pa so se obvezale prispevati samoupravne interesne skupnosti družbenih dejavnosti.

S samoupravnim sporazumom je bilo dogovorjeno, da bomo združevali sredstva za naslednje objekte:

Novogradnje: Vzgojnovarstveni objekt v Novih Fužinah (242 mest); pridobitev novih prostorov v obstoječih objektih knjižnice Bežigrad; pridobitev novih prostorov za centralno knjižnico; knjižnico Prežihov Voranc na Viču; sofinanciranje telovadnice Poljane za srednje šole in DIC; pridobitev prostorov za zdravstveno postajo in knjižnico v KS Vodicce; dokončanje investicije Predkliničnih inštitutov medicinske fakultete.

Adaptacije: OŠ dr. Vito Kraigher; OŠ Majde Vrhovnik; Srednja šola za strojništvo, kemijo in llesarstvo, Askerčeva ulica; SAZTU; Kolizej; Center interesnih dejavnosti mladih, Kersnikova; Cen-

tralni stadion; Športni park ZŠD; Športni park Svoboda Vič; Sprejemni center v sklopu prenove Cukrarne; Center za socialno delo Bežigrad; pridobitev 12 novih dializnih mest na Univerzitetni nefrološki kliniki; dokončanje lekarn Rakovnik.

Samoupravni sporazum je bil do februarja 1987 s 53 odstotki udeležencev veljavno sklenjen, nikakor pa materialno ne dovolj močan, da bi ta program v Ljubljani lahko uresničili. K sporazumu je pristopilo premalo udeležencev in še od teh vsi ne izpolnjujejo svojih finančnih obvez. Program se sicer že uresničuje, vendar ga ne bo mogoče dokončati, če ne bo več naše skupne volje.

Prav zato je ta skupni poziv socialistične zveze in sindikata Ljubljane ponovljen delovnim organizacijam in drugim ustvarjalcem dohodka, da bi ob sprejemanju zaključnih računov sprejeli še obveznost za naš skupni družbeni standard v Ljubljani.

S. G.

● Varno in vedro v počitnicah

V Novih Fužinah je bilo v času počitnic, kljub pomanjkanju snega, zelo živahno. Večina otrok je preživela zaslužen odmor kar doma. To pa bi znalo biti dolgočasno, kajti matere in očete so v večini primerov v službi, zato je bila dejavnost društva prijateljev mladine zlata vredna.

Mladež se je v jutranjih urah zbirala v knjižnici Jožeta Mazovca v Fužinah. Bolj športu naklonjeni so hodili na drsanje v Zalog, predanejši raznoterim igram pa so s smehom in vedrostjo napolnjevali čitalniški prostor knjižnice, kjer sta jih nevsiljivo in prijetno vodili mladi diplomantki PA, Mojca Perko in Marijana Končar. Ko so se naigrali, so običajno odšli še na prireditev v Opero, v kulturni dom Španski borci, Cankarjev dom ali drugam.

jk

● Bi radi veliko vedeli o naši občini?

Pripravlja se dopolnjeni ponatis Zbornika prispevkov iz zgodovine naše občine. Preberite prispevek »Ponatis občinskega Zbornika«, na 4. strani!

Tradicionalni sprejem za predstavnike verskih skupnosti

V prostorih občinske skupščine je bilo 13. januarja 1988 že tradicionalno srečanje predstavnikov verskih skupnosti in predstavnikov družbenopolitičnega življenja naše občine. Srečanje sta sklicala predsednik komisije za odnose pri občinski skupščini Viktor Auer in predsednik koordinacijskega odbora za urejanje odnosov med samoupravnimi družbo in verskimi skupnostmi OK SZDL Niko Ilukež.

Viktor Auer je v nagovoru med drugim z zadovoljstvom ugotovil, da se širi krog onih, ki bi želeli vsestransko bogatiti in plemeniti stičišča različnosti in prenositi pridržke, ki so nekoč koreninili.

Vendar pa to še ne pomeni, da ni težav, zmot, nesporazumov ali celo zablod v ravnanju ali presoji pojavov v družbi, s katerimi se srečujemo. Prizadevati si moramo graditi načine sporazumevanja znotraj delegatskega sistema in socialistične zveze. Na koncu se je za pripravljenost in sodelovanje pri negovanju tradicionalnih stikov vsem prisotnim zahvalil, zaželel nadaljnje dobre odnose in jih povabil k sproščnemu klepetu.

S strani predstavnikov verskih skupnosti je imel uvodni nagovor pater Terzicij Kolenko, ki ga delno objavljamo:

V imenu duhovnikov, v imenu redovnikov in redovnic, pa tudi

v imenu vernikov, s katerimi tvorimo živo Cerkev, se gostiteljem zahvaljujem za vse dobre želje in za povabilo na tradicionalno srečanje ob novem letu.

Človek je bitje, ki ga ni mogoče zajezi v številke. Vemo tudi, da se človeški odnosi ne bogatijo z izbranimi besedami. Vedno gre za to, koliko človečnosti, dobrote, miru, srčnih vrednot smo sposobni dati drug drugemu. To posebno velja za našo pluralistično družbo.

Morda smo se preveč navadili govoriti samo o krizi, o problemih, pa naj bo to v družbenem ali privatnem življenju. Zdi se mi, da bi morali bolj gledati na vrednote, ki so nam vsem skupne in dajejo temelje hu-

manemu sožitju. Slovenski narod ima veliko bogastvo kulturnih, narodnih, verskih in tvarnih dobrin, iz katerih more živeti. Treba jih je le vsestransko spoštovati. Cerkev in družba, vsaka mati, ki povije otroka, vsak posameznik, vsi naj bi živeli iz svoje osebne in narodne bitnosti. To je pogoj za svetlejšo bodočnost.

Demokracija razsežnost človeka je danes v svetu nekaj tako splošnega, da komaj še kdo misli, da je mogoče vladati s parolami. In prav tu vidimo pozitiven korak naše družbe. Niti Cerkev, niti državna oblast nista neka nadgradnja človeka. Živita iz povezanosti s slehernim članom...